

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ФАХУ
(УКРАЇНСЬКА МОВА І ЛІТЕРАТУРА)
ДЛЯ ВСТУПНИКІВ НА НАВЧАННЯ ЗА ОС "МАГІСТР"
НА ОСВІТНІ ПРОГРАМИ**

**«УКРАЇНСЬКІ ФІЛОЛОГІЧНІ СТУДІЇ ТА
ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА МОВА»,**

**«ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І
ЛІТЕРАТУРИ ТА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У
СТАРШІЙ ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»**

Упорядкували:

к.філол.н., доц. Різник С.М.

д.філол.н. , проф. Романенко О.В.

д.філол.н., проф. Шовковий В.М.

Київ – 2017

Фахове вступне випробування для навчання за освітнім ступенем "магістр" на освітні програми «Українські філологічні студії та західноєвропейська мова», «Теорія та методика навчання української мови і літератури та іноземної мови у старшій профільній школі» проводиться відповідно до "Правил прийому до Київського національного університету імені Тараса Шевченка на 2017/2018 навчальний рік" і має форму індивідуального екзаменування членами атестаційної комісії з фаху вступника на відповідний рівень навчання. Екзамен передбачає письмову відповідь вступника на запитання (теоретичні), а також виконання тестових завдань на виявлення вміння практично застосовувати набуті знання з фаху відповідно до затвердженої програми вступних випробувань, яка за змістом і обсягом включає навчальний матеріал підготовки фахівців за освітнім ступенем "бакалавр".

Фахове вступне випробування складається із тестів та відповідей на теоретичні питання. Питання складені відповідно до програми вступних випробувань з фахових дисциплін – української мови і літератури, що за змістом і обсягом включають навчальний матеріал підготовки фахівців за освітнім рівнем «бакалавр».

Вступникові пропонуються тестові питання з української мови і літератури (максимальна кількість балів, які може отримати вступник, – 40), а також чотири теоретичні питання (два – із української мови (кожне оцінюється максимально в 40 балів) та два – із історії української літератури (кожне оцінюється максимально в 40 балів)).

Максимальна кількість балів, яку може набрати вступник, становить 200. Відповіді на запропоновані при співбесіді запитання і виконання відповідних завдань оцінюються такими балами (нижче наводиться максимально можлива кількість балів з кожного запитання (завдання)).

<i>Запитання (завдання)</i>	<i>Максимальна кількість балів</i>
1. Тести (українська мова і література)	40
2. Теоретичне питання з української мови (перше теоретичне питання)	40
3. Теоретичне питання з української мови (друге теоретичне питання)	40
4. Теоретичне питання з української літератури (третє теоретичне питання)	40
5. Теоретичне питання з української літератури (четверте теоретичне питання)	40

ЗРАЗКИ ТЕСТІВ

До засобів вираження оптативного типу речення належать

А) частки *невже, хіба, чи*; займенники *що, чий*; прислівники *коли, чому*

- Б) вигуки *гайда, геть, гей, агов*
- В) частки *би (б), бодай, якби, щоб*

Наголос на першому складі мають усі слова:

- А) обруч, посуд, подруга, олень, спина;
- Б) каучук, оптовий, бюлетень, злегка, русло;
- В) випадок, центнер, вудити, бесіда, курятина;
- Г) квартал, граблі, новий, розлад, фартух.

У якому вірші М.Зерова накреслена естетична програма неокласиків?

- А. «Prodomo».
- Б. «Чернігів».
- В. «Куліш».
- Г. «Чистий четвер»

Який твір О.Довженка має авторське жанрове визначення «короткий нарис автобіографічного кінооповідання»?

- А. «Зачарована Десна».
- Б. «Незабутнє».
- В. «На колючому дроті».
- Г. «Перемога».

ЗРАЗКИ ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ

1. Народнопоетичний і книжний складники Шевченкової мови.
2. Морфологія як учення про граматичне значення і граматичні форми слів. Поняття про граматичні категорії.
3. Поезія Є.Плужника: збірки, основні мотиви, образи, особливості ідіостилю.
4. Національні джерела і світовий контекст української «химерної» прози.

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА МОВА

Лексикологія. Слово як основна одиниця мови, його основні ознаки й функції. Поняття лексеми. Поняття лексико-семантичного варіанта (ЛСВ). Однозначні й багатозначні слова. Типи багатозначності в українській мові. Способи утворення переносних значень. Роль конотації у формуванні й функціонуванні слів з переносним значенням.

Омонімія в сучасній українській мові. Проблема розмежування омонімії й полісемії.

Синоніми, їх місце й роль у лексико-семантичній системі.

Поняття семантичної валентності й лексичної сполучуваності. Антонімія в українській мові.

Лексика української мови за походженням. Шляхи запозичень. Етапи освоєння запозичених слів і семантичні процеси, що їх супроводжують. Тематичні групи запозичень.

Лексика кодифікована й некодифікована, загальнонародна й регіонально або соціально обмеженого використання. Територіально обмежена лексика (діалектизми), аспекти її вивчення.

Жаргонна лексика й літературна мова. Жаргонізми, вульгаризми, арготизми та їх стилістичне використання.

Термінологічна лексика. Наукова та виробничо-технічна термінологія. Проблеми і перспективи української термінології.

Активний і пасивний склад української мови.

Ономастична лексика. Специфіка власних імен у словниковому складі мови.

Фразеологія. Поняття фразеологічної одиниці (фразеологічного звороту). Співвідношення між лексичним значенням слова і значенням фразеологізму. Питання класифікації фразеологічних одиниць. Джерела української фразеології.

Лексикографія. Словники як одне з джерел вивчення української лексики. Типи словників.

Фонетика. Аспекти вивчення звукових одиниць (І. О. Бодуен де Куртене, Л. В. Щерба, М. С. Трубецької).

Розвиток теорії фонем. Фонема й алофони. Система фонем сучасної української мови.

Система голосних фонем української мови: класифікації, загальна характеристика.

Система приголосних фонем української мови: класифікації, загальна характеристика.

Зміни звуків у мовному потоці та їх фонологічна інтерпретація.

Склад як сегментно-надсегментна (просодична) одиниця. Типи складів. Теорії складоподілу.

Орфоепія. Орфоепічні норми та їх суспільне значення. Орфоепічна норма і варіант. Орфоепічні норми в системі українського вокалізму. Орфоепічні норми в системі українського консонантизму. Фоностилїстика. Звукозображувальні звукові засоби української мови: звуконаслідування і звуко символізм. Звукопис. Евфонія.

Графіка. Український алфавіт (абетка), його писана та друкована форми. Співвідношення між літерами українського алфавіту і фонемами української літературної мови.

Орфографія. Принципи орфографії української мови: фонетичний, морфологічний та історичний, або традиційний. Смислові, або семантико-диференційні, написання. Сучасний український правопис.

Морфологія. Граматичне значення слова. Граматичні форми (засоби) і способи вираження граматичних (морфологічних) значень в українській мові. Елементи аналітизму в морфологічній системі української мови. Граматичні категорії як узагальнення однотипних граматичних значень.

Іменник як частина мови. Семантичні, морфологічні, синтаксичні та словотвірні ознаки.

Категорії роду і числа іменника (структура граматичних значень, функції).

Категорія відмінка іменника. Структурна і функціональна класифікація відмінкових граматичних значень.

Типи парадигм (відмін) іменників як набори відмінкових флексій. Варіанти відмінкових закінчень (історичний коментар). Неповні парадигми.

Прикметник: семантичні, морфологічні та синтаксичні ознаки.

Форми прикметника в українській мові: короткі, повні стягнені, повні нестягнені (історичний коментар).

Парадигматика прикметників.

Числівник: семантичні, морфологічні та синтаксичні ознаки.

Ідентичність семантики, морфологічних категорій і синтаксичних функцій порядкових числівників і прикметників.

Лексико-граматичні розряди числівника.

Відмінювання числівників.

Займенники як група слів, що виділяються в окрему частину мови за традицією.

Відсутність у займенників єдиної частиномовної семантики. Неуніфікованість граматичних категорій займенників. Семантико-функціональна класифікація займенників. Інтерпретація займенника в шкільній і науковій морфології.

Дієслово: семантичні, морфологічні та синтаксичні ознаки. Питання про обсяг дієслівної лексики.

Категорії часу і способу особових дієслів: структура граматичних значень, форми їх вираження, функції. Взаємодія цих категорій у системі дієслова.

Вчення про аспектуальність у дієслові. Категорія виду як ядро аспектуальності.

Тенденції розвитку системи двовидових дієслів. Одновидові дієслова. Лексико-граматичні розряди родів дії.

Дієприкметник і дієприслівник у системі дієслова. Дієслова, що не мають форм дієприкметника і дієприслівника. Форми на *-но*, *-то*. Інтерпретація дієприкметника і дієприслівника в шкільній і науковій морфології.

Прислівник, його частиномовні ознаки. Словотвір прислівників.

Семантичні групи прислівників. Питання про категорію стану і модальні слова.

Службові слова. Сполучники, прийменники, частки. Незмінюваність і відсутність синтаксичних функцій як ознака службових слів. Питання про частиномовний статус вигуків.

Синтаксис. Неоднакове розуміння словосполучення в працях із синтаксису.

Синтаксичні відношення і зв'язки. Предикативні і непередикативні відношення. Питання про синкретичні відношення; специфіка апозитивних відношень. Типи підрядного зв'язку. Новітній синтаксис про синтаксичні зв'язки. Співвідношення між синтаксичними зв'язками і синтаксичними відношеннями. Речення як синтаксична одиниця. Сучасні аспекти вивчення речення. Предикативність та інтонація повідомлення як основні диференційні ознаки речення.

Поняття про парадигму речення.

Стверджувальні і заперечні речення.

Поняття про структурну схему простого речення.

Основні семантичні і формальні ознаки підмета. Структурні типи підмета. Простий ускладнений присудок. Функції зв'язки і призв'язкового компонентів у структурі складеного присудка.

Головний член односкладного речення як диференціатор типу речення. Теорія односкладних речень у сучасному синтаксисі. Типи односкладних речень.

Традиційна граматики про другорядні члени речення. Новітній синтаксис про особливості поширювальних компонентів формально-граматичної структури простого речення.

Неповні і повні речення. Типи неповних речень – власне-неповні і еліптичні.

Поняття про парцеляцію. Питання про слова-речення та їх різновиди. Семантико-синтаксична структура речення. Семантико-синтаксична категорія валентності.

Предикатна і субстанціональні синтаксеми. Первинні і вторинні синтаксеми.

Поняття про синтаксичне ускладнення простого речення. Типи формального ускладнення простого речення.

Поняття структурної схеми складного речення.

Зв'язки у складному реченні. Тлумачення синтаксичних зв'язків у структурі складного речення в працях сучасних синтаксистів. Поняття недиференційованого зв'язку (О. М. Пешковський, І. Р. Вихованець). Способи вираження зв'язків і відношень у структурі складного речення.

Принципи класифікації складних речень у синтаксичній традиції і сучасній синтаксичній теорії.

Різновиди складносурядних речень за відношеннями між передикативними частинами.

Принципи класифікації складнопідрядних речень.

Безсполучникові складні речення в історії синтаксичного вчення. Типи за характером синтаксичного зв'язку між передикативними частинами.

Складнопідрядні речення з кількома підрядними, речення з різними видами зв'язку.

Текст як лінгвістична категорія.

Принципи української пунктуації.

Стилістика і культура мови. Основні поняття і категорії стилістики. Система функціональних стилів української літературної мови : проблеми класифікації.

Загальна характеристика жанрів української літературної мови. Поняття стилістичної норми. Стилістична характеристика ресурсу лексики і фразеології української літературної мови. Синонімія, антонімія як стилістичне явище.

Діалектизми, неологізми, історизми, архаїзми в системі стилістично маркованих

одиниць: функціональний ресурс. Стилiстичний ресурс морфологiчних категорiй. Стилiстичний ресурс синтаксису української лiтературної мови **Исторiя української мови**. Виникнення слов'янської писемности. Система фонем старослов'янської мови другої половини IX ст. Їх походження. Фонетична структура складу. Фонетичнi змiни у старослов'янській мовi X–XI ст. Праїндоевропейський та праслов'янський вокалізм i консонантизм. Найважливішi фонетичнi змiни праслов'янського перiоду. Словниковий склад старослов'янських рукописiв.

Перiодизація исторiї української мови. Проблема походження української мови. Походження назви "Україна". Фонетична, лексична, морфологiчна, синтаксична системи української мови в iх историчному розвитку.

Роль i мiсце дiалектологiї в системi наук про мову. Основнi джерела вивчення дiалектної мови. Лiнгвiстична карта. Основнi центри сучасних дiалектологiчних дослiджень в Україні. Дiалектне явище. Типи дiалектних явищ. Загальнi, регiональнi, галузевi, термiнологiчнi дiалектнi словники, принципи iх укладання. Пiвнiчне нарiччя української мови. Пiвденно-захiдне нарiччя української мови. Пiвденно-схiдне нарiччя української мови.

Перiодизація исторiї української лiтературної мови. Джерела розвитку лiтературної мови. Лiтературна мовна норма в историчному аспектi. Основнi тенденцiї розвитку мови в давнiй i новий перiоди. Староукраїнська книжна традиція та нова лiтературна мова. Сучаснi пiдходи до вивчення исторiї лiтературної мови. Комплексний лiнгвiстичний аналіз текстiв.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ажнюк Б.М. Мовна єдність нації: діаспора й Україна. – К., 1999.
2. Арiбжанова І. М. Структура простого речення (формально-граматичний аспект). – К., 2001.
3. Бевзенко С.П. Українська дiалектологiя /С.П. Бевзенко. – К. : Вища школа, 1980.
4. Вихованець І. Р. Граматикаукраїнськоїмови: Синтаксис. – К., 1993.
5. Гнатюк Л.П. Мовний феномен Григорія Сковороди в контекстi староукраїнської книжної традиції / Л.П. Гнатюк.–К. : ВПЦ «Київський університет», 2010.
6. Єрмоленко С.Я. Нариси з української словесности: стилістика та культура мови. – К., 1999.
7. Загнітко А. П. Теоретична граматикаукраїнськоїмови: Синтаксис. – Донецьк, 2001.
8. Коломийцева В. Неповнота й надлишковість у синтаксичному ладі мови: навчальний посiбник. – Харків, 2015.
9. Кучеренко І. К. Актуальнi проблеми граматики. – Львів, 2003.
10. Кучеренко І. К. Теоретичнi питання граматики української мови. – Вінниця, 2003.
11. Леута О.І. Старослов'янська мова/ О.І. Леута. – К. : Вища школа, 2001.

12. Літературна мова у просторі національної культури / Відп. ред. Л.І. Шевченко. – К., 2004.
13. Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилїстика української мови. – К., 2003.
14. Мельничук О. С. Розвиток структури слов'янського речення. – К., 1966.
15. Мойсієнко А. К. Сучасна українська мова. Синтаксис простого ускладненого речення. – К., 2009.
16. Мойсієнко А.К., Алексієнко Л.А., Зубань О.М., Козленко І.В. Сучасна українська мова. Морфологія: підручник. – К., 2013.
17. Мойсієнко А.К., Арібжанова І.М., Коломийцева В.В., Костиц Л.М., Різник С.М. Сучасна українська мова. Синтаксис: підручник. – К., 2013.
18. Мойсієнко А.К., Мосенкіс Ю.Л., Бас-Кононенко О.В., Бондаренко В.В., Гапченко О.А., Кравченко Л.О., Мацько О.М., Плющ Н.П., Сидоренко О.М. Сучасна українська мова. Лексикологія. Фонетика: підручник. – К., 2013.
19. Наєнко Г.М. Історична морфологія / Г.М. Наєнко. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2010.
20. Наєнко Г.М. Курс лекцій з історії української мови. Фонетика / Г.М. Наєнко. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2002.
21. Ніка О.І. Модус у староукраїнській літературній мові другої половини XVI – першої половини XVII ст. / О.І. Ніка. – К. : Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2009.
22. Пилинський М.М. Мовна норма і стиль. – К., 1976.
23. Півторак Г.П. Українці: звідки ми і наша мова : дослідження, факти, документи/ Григорій Півторак. – К. : ПАТ «Віпол», 2014.
24. Плющ Н. П., Бас-Кононенко О. В., Дудник З. В., Зубань О. М. Сучасна українська літературна мова. Фонетика. – К., 2002.
25. Пономарів О.Д. Стилїстика сучасної української мови. – К., 1992.
26. Русанівський В.М. Історія української літературної мови/ В.М. Русанівський. – К. : «АртЕк», 2001.
27. Селіванова О. О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики. – К., 1999.
28. Слинько І. І., Гуйванюк Н. В., Кобилянська М. Ф. Синтаксис сучасної української мови: Проблемні питання. – К., 1994.
29. Сучасна українська літературна мова. Стилїстика. – К., 1973.
30. Тоцька Н. І. Сучасна українська літературна мова. Фонетика, орфоєпія, графіка, орфографія. – К., 1981.
31. Шевченко Л.І. Інтелектуальна еволюція української літературної мови: теорія аналізу. – К., 2001. Шевченко Л.І., Шулінова Л.В. Стилїстика української літературної мови. Книга 1 : Тести, завдання, вправи ; Книга 2 : Функціональна діагностика тексту. – К., 2012.
32. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

«Літопис Руський». Особливості композиції, використання легендарно-повістєвого матеріалу. Проблема авторства.

«Слово о полку Ігоревім». Історія тексту пам'ятки і проблема його автентичності. Літературна спадщина Павла Русина, Севастяна Фабіяна Кленовича, Станіслава Оріховського.

Полемічна література. Критика соціальної дійсності в «Писанії до всіх, спільно в Лядській землі живущим», «Обличенії диявола-миродержця» Івана Вишенського. Ораторсько-проповідницька проза Лазаря Барановича.

«Літопис Самовидця». Патріотичний зміст історична достовірність сюжетів у творі.

Принципи створення образів історичних осіб у Літописі Самійла Величка.

Алегорично-символічна інтерпретація предметів і явищ у збірці Івана Величковського «Млеко».

П'єса «Олексій, чоловік божий». Розвиток української історичної драматургії п'єса Феофана Прокоповича «Владимир». П'єса «Милість Божа» Інокентія Неруновича.

Григорій Сковорода і традиції української барокової поезії. Збірка «Сад божественних пісень». Архітектоніка, джерела сюжетів творів. Збірка «Басни Харківські».

Творчість Івана Котляревського («Енеїда», драматичні твори).

Сентименталізм і романтизм у прозі Г. Квітки-Основ'яненка.

Феномен творчості М.Костомарова (історична белетристика та драматургія).

Поєма-роман М.Гоголя «Мертві душі»: особливості жанру.

Творчість П.Куліша. історико-філософські концепції письменника.

Поетичний доробок «Руської трійці».

Творчість Тараса Шевченка: тематика, проблематика, поетичне новаторство, сучасний стан вивчення.

Особливості стильової манери Марка Вовчка.

Проза Бориса Грінченка. Жанрова своєрідність.

Історико-романтична проза Михайла Старицького.

«Театр корифеїв» і його роль у становленні українського театру. Драматургія Марка Кропивницького, Михайла Старицького, Івана Карпенко-Карого.

Естетичні орієнтири українського модернізму. Символізм. Декаданс. Імпресіонізм. Експресіонізм. Неоромантизм. Неореалізм.

«Молода муза» і «Українська хата»: літературна критика періоду раннього модернізму. Естетична платформа «Молодої музи»: стильові і проблемно-тематичні домінанти лірики П. Карманського, С. Твердохліба, В. Пачовського та ін.

Творчість І.Франка. Лірика. Проза. Драматургія

Творчість Лесі Українки. Лірика. Драматичні твори. Леся Українка як теоретик неоромантизму.

Творчість Ольги Кобилянської. Новелістика та романи.

Творчість М. Коцюбинського. Особливості стильової манери письменника.

Творчість В. Стефаника. Своєрідність поетичного мислення письменника.

Творчість В. Винниченка: жанрово-стильові модифікації прози, жанрові особливості драматургії, філософія конкордизму.

Жанрова і тематична поліфонія поезії М. Вороного. Поетичні альманахи.

Перекладацька та театрознавча діяльність М. Вороного (Книга «Театр і драма», 1913).

Неоромантичні мотиви лірики Олександра Олеся.

Драматургія О. Олеся й естетика символізму («По дорозі в казку»). Філософські парадигми драматичних етюдів.

Літературна дискусія та літературні угруповання 1920-х років. Роль Миколи Хвильного та позиція Миколи Зерова. Наслідки дискусії.

Творчість Павла Тичини. «Сонячні кларнети» як естетична програма творчості поета. Аналіз поезій та поем («Золотий гомін», «Скорботна матір», «Сковорода», «Загупало в двері прикладом», «Голод»).

Естетичні принципи творчості Микола Зерова, Максима Рильського, М. Драй-Хмари, П. Филиповича.

Творчість В. Сосюри. Провідні мотиви, поетичний стиль («Знову місто моє», «Україно моя», «Сльози», «Третя рота»).

Провідні поетичні мотиви лірики Є. Плужника.

Стильові домінанти та тематичні орієнтири прози Миколи Хвильового («Редактор Карк», «Я (Романтика)», «Санаторійна зона» та ін.).

Новелістика Григорія Косинки («На золотих богів», «Гармонія», «Змовини»).

Творчість В. Підмогильного («Місто», «Третя революція»).

Експериментальна проза Віктора Петрова (Домонтовича) («Дівчинка з ведмедиком», «Без ґрунту»).

Кіноекспресіонізм творчості Ю. Яновського («Майстер корабля»). Особливості роману «Чотири шаблі».

Тематичне та жанрове розмаїття творчості Остапа Вишні.

Проза Б. Антонечка-Давидовича («Совість», «За ширмою»).

Драматургія Миколи Куліша («97», «Народний малахій», «Патетична соната»).

Поезія Б.-І. Антонича (Книга Лева», «Зелена Євангелія»).

Естетичні орієнтири «Празької школи». Творчість Олени Те ліги, Олега Ольжича, Наталії Лівачької-Холодної, Оксани Лятуринської.

Поезія Є. Маланюка. Синтез неоромантичних, символістських і неокласичних тенденцій у ліриці поета.

Кіноповісті О. Довженка (Україна в огні», «Зачарована Десна»).

Проза У. Самчука («Марія»). Особливості стильової манери письменника.

Проза В. Барки («Жовтий князь»). Особливості стильової манери письменника.

Спадщина І. Багряного (Сад гетсиманський», «Тигролови»).

Творчість Олеся Гончара. Романи «Людина і зброя», «Собор».

Проза Михайла Стельмаха («Гуси лебеді летять», «Щедрий вечір», «Чотири броди»).

Політичні витоки та естетичні наслідки шістдесятництва.

Творчість Дмитра Павличка.

Лірика Ліни Костенко. Історіософська концепція романів у віршах «Маруся Чурай», «Берестечко».

Поезія Миколи Вінграновського.

Неонародницький пафос лірики В. Симоненка.

Екзистенційні мотиви лірики В. Стуса.
 Філософсько-метафорична лірика І. Драча.
 Концепція людини і дійсності у новелістиці Григора Тютюнника.
 Поезія нью-йорської групи (Б. Рубчак, Б. Бойчук, О. Зуєвський, Ю. Тарнавський).
 Постмодерні стилістика лірики Емми Андіївської.
 Творчість Павла Загребельного («Роксолана», «Я, Богдан», «Тисячолітній Миколай»).

Історична проза Р. Іваничука («Мальви», «Орда»).

Київська школа поезії. Творчість М. Воробйова, В. Кордуна, В. Голобородька.

Проза В. Шевчука («Дім на горі»).

Проза Ю. Мушкетика («Смерть Сократа», «Гетьманський скарб»).

Поезія кінця ХХ – початку ХХІ століття. Літературні угруповання 1980–1990-х років («Бу-Ба-Бу», «ЛУГОСАД», «Червона Фіра» та ін.).

Романістика Ю. Андруховича («Перверзії», «Дванадцять обручів»).

Проза Оскани Забужко («Казка про калинову сопілку»).

Творчість Марії Матіос («Солодка Даруся»).

Творчість Сергія Жадана («Ворошиловград»).

Жанрові модифікації сучасної української драматургії (О. Іранець, Неда Неждан, Леся Демська та ін.).

ЛІТЕРАТУРА

1. Білецький О. Зібрання праць: у 5 т. / О. Білецький. – К.: Наукова думка, 1965. – Т. 2. Українська література ХІХ – початку ХХ століття. – 671 с.
2. Возняк М.С. Історія української літератури. – Львів, 1920–1924. –Т. 1–3; Львів, 1993–1994. – Т. І–ІІІ.
3. Грицай М.С., Микитась В.Л., Шолом Ф.Я. Давня українська література. – 2-е вид., доп. – К.: Вища школа, 1989. – 403 с.
4. Грушевський М.С. Історія української літератури. – К., Львів, 1923–1927. – Т. 1–5; К., 1993-1996, Т. 1-6.
5. Гундорова Т. ПроЯвлення Слова. Дискурсія раннього українського модернізму. Постмодерна інтерпретація / Тамара Гундорова. – Львів: Літопис, 1997. – 447 с.
6. Гундорова Т. Франко не Каменяр. Франко і Каменяр / Т. Гундорова; Український науковий ін-т Гарвардського ун-ту, Інститут Критики. – К.: Критика, 2006. – 352 с.
7. Денисюк І.О. Розвиток української малої прози ХІХ – початку ХХ ст. / Денисюк І.О. – Львів: Академічний експрес, 1999. – 278 с.
8. Європейське Відродження та українська література ХІV–ХVІІІ ст.: Зб. ст. – К.: Наук. думка, 1993. – 371 с.
9. Євшан М.Й. Критика. Літературознавство. Естетика / М.Й. Євшан; [Упоряд. Н. Шумило]. – К.: Основи, 1998. – 658 с.
- 10.Єфремов С.О. Історія українського письменства. - К., 1995. -Т. 1-2.
- 11.Золоте слово. Хрестоматія літератури України-Русі епохи Середньовіччя ІХ–ХV ст. – У 2 книгах. – К.: Аконт, 2002 / Упорядкування В.Яременка та Оксани Сліпушко.

12. Історія української літератури ХХ ст.: У 2 кн.: [підручник для студ. гуманітарних спеціальностей вищих закладів освіти] / За ред. чл.-кор. НАН України В.Г.Дончика. – К.: Либідь, 1998.
13. Історія української літератури кінця ХІХ – початку ХХ ст.: у 2 кн. [підручник] / За ред. О.Д. Гнідан. – Книга І. – К.: Либідь, 2005. – 624 с.
14. Камінчук О. А. Художній дискурс української поезії кінця ХІХ – початку ХХ ст.: монографія / О. А. Камінчук. – К.: Педагогічна думка, 2009. – 352 с.
15. Карманський П. Українська Богема / П. Карманський; НАН України, Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка, Львів. від-ня. – Л.: Олір, 1996. – 144 с.
16. Ковалів Ю. І. Історія української літератури: кінець ХІХ – поч. ХХІ ст.: підручник: у 10 т. / Юрій Ковалів. – К.: Академія, 2013. – Т. 1: У пошуках іманентного сенсу. – 2013. – 510 с.
17. Ковалів Ю. І. Історія української літератури: кінець ХІХ – поч. ХХІ ст.: підручник: у 10 т. / Юрій Ковалів. – К.: Академія, 2013. – Т. 2: У пошуках іманентного сенсу. – 2013. – 622 с.
18. Моренець В. П. Національні шляхи поетичного модерну першої половини ХХ ст.: Україна і Польща / В. П. Моренець. – К.: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2002. – 327 с.
19. Наливайко Д. С. Спільність і своєрідність: Українська література в контексті європейського літературного процесу / Д. С. Наливайко. – К.: Дніпро, 1988. – 395 с.
20. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі / Соломія Павличко. – К.: Либідь, 1997. – 360 с.
21. Панченко В. Магічний кристал: сторінки історії укр. письменства / В. Панченко. – Кіровоград: [б.в.], 1995. – 234 с.
22. Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму: літературознавчі студії / Я. Поліщук. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1998. – 295 с.
23. Поліщук Я. О. Література як геокультурний проект: монографія / Я. О. Поліщук. – К.: Академвидав, 2008. – 299 с.
24. Сліпушко О. Софія київська. Українська література Середньовіччя: доба Київської Русі (Х–ХІІІ століття). – К.: Аконт, 2002. – 399 с.
25. Сулима М.М. Українське віршування кінця ХVІ – початку ХVІІ ст. – К.: Наук. думка, 1995. – 147 с.
26. Українське бароко та європейський контекст. – К., 1991.
27. Українські гуманісти епохи Відродження. Антологія: У 2-х частинах. – К.: Наукова думка, Основи, 1995.
28. Франко І. Повне збір. тв.: у 50 т./ Іван Франко. – К.: Наукова думка, 1980–1984. – Т. 26–41. (Статті: «Старе й нове в сучасній українській літературі», «"З останніх десятиліть ХІХ в.»», «Українська література за 1899 рік», «Наша поезія в 1901 р.»").
29. Франко І.Я. Іван Вишенський і його твори. // Збір. тв.: У 50 т. – К.: Наук. думка, 1981. – Т. 30. – С. 7–211.
30. Хороб С. Українська модерна драма кінця ХІХ – початку ХХ століття: неоромантизм, символізм, експресіонізм / С. Хороб; Прикарпатський ун-т ім. Василя Стефаника. – Івано-Франківськ: Плай, 2002. – 413 с.

31. Чижевський Д. Історія української літератури. – Прага, 1942. – Кн. 2. – 144 с. (Перевидання: Віктор Петров, Дмитро Чижевський, Микола Глобенко. Українська література. – Мюнхен – Львів, 1994).
32. Шерех Ю. Поза книжками і з книжок: Українська модерна література / Ю. Шерех. – К.: Час, 1998. – 447 с.
33. Шерех Ю. Пороги і запоріжжя. Література. Мистецтво. Ідеологія: у 3 т. / Юрій Шерех. – Х.: Фоліо, 2012. – Т.1. – 2012. – 570 с.; Т.2. – 2012. – 345 с.; Т.3. – 2012. – 409 с.
34. Шумило Н. М Під знаком національної самобутності: Українська художня проза і літературна критика кінця ХІХ – поч. ХХ ст.: монографія / Наталя Микитівна Шумило; В.о. НАН України. Ін-т літератури ім. Т. Г. Шевченка; Відп. ред. П. М. Федченко. – К.: Задруга, 2003. – 339 с.
35. Яковенко С. Романтики, естети, ніцшеанці: українська та польська літературна критика раннього модернізму / С. Яковенко; Український науковий ін-т Гарвардського ун-ту, Інститут Критики. – К.: Критика, 2006. – 296 с.
36. Яременко П.К. Мелетій Смотрицький: Життя і творчість. – К.: Наук. думка, 1986. – 160 с.
37. Яременко П.К. Український письменник-полеміст Христофор Філалет і його «Апокрисис». – Львів: Вид-во Львівськ. ун-ту, 1964. – 110 с.